

jest żywy na wieki wieków. I mam klucze * piekła i smierci.

19. Napisz * te rzeczy, któreś widział, i które są i które się dziać mają napotem.

V. Ojciec * siedmiu gwiazd, któreś widział w prawej ręce mojej, i siedmiu świeczników złotych. Siedem onych gwiazd są Aniołowie siedmiu zborów, a siedem świeczników, któreś widział, jest siedem zborów. * Objaw. 1.13.

ROZDZIAŁ II.

I. Pan Janowi rzekł napisz to, co sam widział, być potrzebnego zborom. II. Ebiektemu 2-7. V. Ebiektemu 10-11. VI. Wodami ciepłymi, aby był, co wzięli od Apostołów, wiednie trzymali 23-29.

Aniołowi zboru Efeskiego napisz: To mowi ten, który trzyma siedem gwiazd w prawej ręce swojej, który się przechadza w posród onych siedmiu świeczników złotych:

II. 2. Znam uczynki twoje, i pracę twoją, i cierpliwość twoją, a iż nie mo-żesz cierpieć złych, i doświadczyłeś tych, którzy się mieniają być Apostołami, a nie są, i znalazłeś ich, że są kłamcami;

3. I znasz ich, i masz cierpliwość, i pracowałeś dla imienia mego, a nie ustajesz.

4. Ale mam nieco przeciwko tobie, żeś miłość twoją pierwszą opuścił.

5. Pamiętajże tedy, skądś wypadł, a pokutuj, i czynj uczynki pierwsze; a jeżeli nie chcesz, przyjdę przeciwko tobie rychło, a poruszę świecznik twój z miejsca swego, jeżeliś nie pokuto-wał.

6. Ale wdy to masz, iż nienawidzisz uczynków Nikołaitów; których i ja nienawidzę.

7. Kto ma uszy, niechaj * słucha, co Duch mowi zborom: Temu, co zwycięży, dam jeść z drzewa żywota, które jest w posrodku rajn Bożego.

III. 8. A Aniołowi zboru Smyrneckiego napisz: To mowi pierwszy i ostatni, który był umarł i ożył:

9. Znam uczynki twoje, i ucisk, i ubóstwo, (ales bogaty) i bluźnierstwo tych, którzy się powiadają być Żydami, a nie są, ale są bóżnicą szatańską.

10. Nic się nie bój * tego, co masz -cierpieć. Oto wrzuci dyjabel niektórych z was do więzienia, abyście byli doświadczeni; i bedaciecie mieli ucisk przez dzie-

się dni. Bądź wierny aż do smierci, a dam ci koronę żywota.

11. Kto * ma uszy, niechaj słucha, co Duch mowi zborom: Kto zwycięży, nie będzie obrażony od wtórej smierci.

IV. 12. A Aniołowi zboru Pergameń-skiego napisz: To * mowi ten, który ma miecz on z obydwóch stron ostrzy: * Zm. 1.16. Objaw. 1.16.

13. Znam uczynki twoje, i gdzie mieszkaśz, to jest, gdzie jest * stolica szatańska, a iż trzymasz imię moje, i nie zaprządes się wiarę moją i w one dni, w które Antypas, świadek mój wierny, zabity jest u was, gdzie szatan mieszka.

14. Ale mam nieco przeciwko tobie, iż tam masz tych, którzy trzymają * naukę Balaamową, który uczył Balaka, aby wrzucił zgorzenie przed spny Izraelskie, zebym jedli rzeczy kaźniane ofiarowane, i wszczeczeństwo płodzili. * Obj. 2.1.2.3.4.5.6.7.8.9.10.11.12.13.14.15.16.17.18.19.20.21.22.23.24.25.26.27.28.29.

15. Także nazwi tych, którzy trzymają naukę Nikołaitów, co ja mam w niemi-wości.

16. Pokutujże: a jeżeli nie * będziesz, przyjdę przeciwko tobie w rychle, i będą walczył z nimi mieczem ust moich.

17. Kto ma uszy, niechaj słucha, co Duch mowi zborom: Temu, co zwycięży, dam jeść z ovej manny skrytej, i dam mu kamyk biały, a na onym kamyku imię nowe napisane, którego nikt nie zna, tylko ten, który je przyjmuje.

V. 18. A Aniołowi zboru Fyatyńskiego napisz: To mowi syn Boży, który ma oczy swoje jako płomień ognia, a nogi jego podobne są mosiądzowi:

19. Znam uczynki twoje, i miłość i posługi, i wiarę, i cierpliwość twoją, i zwycięży, a że ostatnich rzeczy więcej jest, niż pierwszych.

20. Ale mam nieco * przeciwko tobie, iż niewieścieś Jezabel, która się mieni-ła być prorokinią, dopuszczasz uczyć i zwozić sługi moje, zebym wszczeczeństwo płodzili, i rzeczy kaźniane ofiarowane jedli.

21. I dalem jej * czas, aby pokuto-wała z wszczeczeństwa swego; ale nie pokutowała.

22. Oto ja poruczę ją * na łozę, i tych, którzy z nią cudzołożą, w ucisk wielki, jeżeliby nie pokutowali z uczynków swo-

ich: * Objaw. 18.6.9.

23. A dzieci jej pobiją na śmierć: i poznają wszystkie zbory, że ja jest ten, który się badam * nerek i serc: i dam wielką moc, przecięś zachowaś słowo moje, i nie zaprządes się imienia mego.

24. A wam mówię, i drugim, którzy-ście w Fyatyryzech, którzykolwiek nie mają tej nauki, i którzy nie poznali głę-bokosci szatańskich, jako mówią: Nie włożę na was innego brzemienia. VI. 25. Wszakże to, co macie, trzy- macie, aż przyjdę.

26. A kto zwycięży i zachowa aż do końca uczynki moje, dam mu zwierz-chość * Ps. 2.8.

27. I będzie ich rzadził lasła żelazną, jako stątki garncarskie skruszeni będą, jakom i ja wzięł od Ojca mego.

28. I dam mu gwinąde poranną. 29. Kto ma uszy, niechaj słucha, co Duch mowi zborom.

ROZDZIAŁ III.

I. Listy do pastery zboru Sardeskiego 1-6. II. Fi- ladekckiego 7-13. III. Laodyeńskiego, na to napisane, aby były sługom Bożym znaniasz zwycięzcy, w którym powiadasi swoje upatrywac mać 14-22.

A Aniołowi zboru, który jest w Sar- dzech, napisz: To mowi ten, który ma siedem * duchów Bożych i siedm gwiazd: Znam uczynki twoje, i masz imię, że zwycięż; ales jest umarły.

2. Bądź czujny, a utwierdzaj innych, którzy umrzeć mają; albowiem nie zna- lazem uczynków twoich zupełnych przed Bogiem.

3. Pamiętaj tedy, jakos wzięł i sły- szal, a chowaj i pokutuj. Jeżeli tedy cznie nie będziesz, przyjdę na cie jako zło- dzię, a * nie zrozumiesz, której godzin przyjdę na cie.

4. Ale masz niektóre osoby w Sar- dziech, które nie pokalady szat swoich: przetoż chodzą będą ze mną w szatach białych, iż godni są.

5. Kto zwycięży, ten będzie obleczony w szaty białe, i nie wymaż * imienia jego z ksiąg żywota, ale wyznam imię jego przed obliczem Ojca mego i przed Aniołami jego.

6. Kto ma uszy, niechaj słucha, co Duch mowi zborom.

II. 7. A Aniołowi zboru Fialdeńskiego napisz: To mowi on Święty i Prawdziwy, który ma klucz Dawydowy, który otwie- ra a nikt * nie zawięza, i zawięza a nikt nie otwiera.

* Objaw. 18.6.9.

8. Znam uczynki twoje; otom wysta- wił przed tobą drzwi otworzone, a żaden nie może ich zamknąć; bo acz masz nie wielką moc, przecięś zachowaś słowo moje, i nie zaprządes się imienia mego.

9. Otoś dam niektórych z bóżnic szatańskich, którzy się powiadają być ży- wymi, a nie są, ale kłamia. Oto sprawie, że przyjdą, i będą się kłaniali przed nogami twymi, i poznają, że ja cie umkować.

10. Ześ zachowaś słowo cierpliwosci mojej, ja też cie zachowam od gwiztek pokuszenia, która przyjdzie na wszystkie świat, aby doświadczyła mieszkających na ziemi;

11. Oto idę rychło; trzymaj, co masz, aby nikt nie wzięł korony twojej.

12. Kto zwycięży, uczynię go filarem w kościele Boga mego, a wcięć z niego już nie wynijdzie; i napiszę na nim imię Boga mego, i imię miasta Boga mego, nowego Jerozalemu, które zstę- puje z nieba od Boga mego, i imię moje nowe.

13. Kto ma uszy, niechaj słucha, co Duch mowi zborom.

III. 14. A Aniołowi zboru Laodyeń- skiego napisz: To mowi Amen, świadek on wierny i prawdziwy, początek stworzenia Bożego:

15. Znam uczynki twoje, żeś nie jest ani zimny ani gorący; bodajżeś był zimny, albo gorący!

16. A tak, pomieważes letni, a ani zimny ani gorący, wyrzucę cie z ust moich.

17. Albowiem mówisz: Jestem * bo- gaty i zbogacilem się, a niczego nie po- trebuję; a nie wiesz, żeś ty biedny i mi- zerny, i ubogi, i ślepy, i nagi.

18. Bądź, abyś kupił u mnie złota w ogniu doświadczonego, abyś był bogaty, i szaty białe; abyś był obleczony, a żeby się nie okazywała sromota nago- ści twojej; a oczy twoje namaż masła wzrok naprawiająca, abyś widział.

19. Ja którykolwiek miłuje, stróżuj * i karzę. Bądź tedy gorliwym, a poku- tuj.

20. Oto stoję u drzwi i kołaczę; jeżeliby kto usłyszał głos mój, i otworzył drzwi, wnijdę do niego, i będę z nim wiecze- rzad, a on ze mną.

21. Kto zwycięży, dam mu siedzieć

* Ps. 2.8.

* Ps. 2.8.

* Ps. 2.8.

* Ps. 2.8.

z sobą na stolicy mojej, jakom i ja zwyciężył, i usiadłem z ojcem moim na stolicy jego.

22. Kto ma uszy, niechaj słuchoa, co Duch mówi zborowi.

ROZDZIAŁ IV.

Potemem widział, a oto drzwi były otworzone w niebie, a głos pierwszy, którym słyszał, jako trąby mówiącej co się ma dźać napotóm.

2. A zarazem byłem w zachwycoeniu ducha, a oto stolica postawiona była na niebie, a na stolicy siedział osoba.

3. A ten, który siedział, podobny był na wejzeniu kamieniowi jasposiwi i sardynowi; a około onęj stolicy była tęczą; a na wejzeniu podobna szmaragdowi.

4. A około onęj stolicy było stolic dwadzieścia i cztery; a na onych stolicach widziałem dwadziestu i czterech starców siedzących, obłożonych w szaty białe, a na głowach swoich mieli korony złote.

5. A z onęj stolicy wychodziły błyskawice, i gromy, i głosy, i siedm lamp ognistych gorejących przed stolicą, które są siedm duchów Bożych.

6. A przed oną stolicą było morze szklane, podobne kryształowi, a w posrodku stolicy i około stolicy czworo zwierząt petych oczu z przodku i z tyłu.

7. A pierwsze zwierzę podobne było lwowi, a wtóre zwierzę podobne jalcowi, a trzecie zwierzę miało twarz jako człowieka, a czwarte zwierzę podobne było orłowi latającemu.

8. A oto każde z osobna z onych czterech zwierząt miało sześć skrzydeł w około, a wewnątrz były pełne oczów, a odpoczywać nie mają we dnie i w nocu, mówiąc: Święty, święty, święty Panu Bogu wszechmogący, który był, i jest, i przyjdzie na.

9. A gdy one zwierzęta dawały chwale, i cześć, i dziękowanie siedzącemu na stolicy, żyjącemu na wieki wieków; V. Upadli dwadzieścia cztery

11. I widziałem i słyszałem głos wielki Aniołów około onęj stolicy, i onych zwierząt i onych starców; a była liczba ich tysiąckroć sto tysięcy, i dziesięć-kroć sto tysięcy.

12. Mówiących głosem wielkim: Godzien jest ten Baranek zabity, wziąć moc, i bogactwo, i mądrość, i siłę, i cześć, i chwale, i błogosławieństwo.

13. A wszelkie stworzenie, które jest na niebie i na ziemi i pod ziemią i w morzu, i wszystko, co w nich jest, słyszałem mówiące: Siedzącemu na stolicy, i Barankowi błogosławieństwo, i cześć, i chwala, i siła na wieki wieków.

14. A czworo onych zwierząt rzekło: Amen. A oni dwadzieścia i cztery starcy upadli, i kłaniali się żyjącemu na wieki wieków.

ROZDZIAŁ VI.

1. Baranek pierwsza pieczęć ksiąg otworzył i. 2. Potem wtóra 3. 4. III. trzecia 5. 6. IV. czwarta 7. 8. V. piąta 9-11. VI. i szesta. Po których otworzenia wszystkie się mocy, głosu, mocy, usłuchańi, światła, i wiatru wielkiego widziałem na stołu 12-16. VIII. dzień sądy 17.

I widziałem, gdy otworzył Baranek jedną z onych pieczęci, i skyszałem jedno ze czterech zwierząt mówiące, jako głos gromu: Chodź a patrzaj!

2. I widziałem, a oto koń biały, a ten, który na nim siedział, miał łuk, i dano mu koronę, i wyszedł jako zwycięzca, ażeby zwyciężać.

3. A gdy otworzył wtórą pieczęć, skyszałem wtóre zwierzę mówiące: Chodź a patrzaj!

4. I wyszedł drugi koń rydzy; a temu, który na nim siedział, dano, aby odjął pokój z ziemi, a żeby jeden drugich zabijał, i dano mu miecz wielki.

5. A gdy otworzył trzecią pieczęć, skyszałem trzecie zwierzę mówiące: Chodź a patrzaj! I widziałem, a oto koń wrony, a ten, co na nim siedział, miał szale w ręce swojej.

6. I skyszałem głos z posrodku onych czworga zwierząt mówiący: Miarka przeszerza grozi, a trzy miarki jezmienia nicy są grozi, a nie szkoda oliwie i winu.

7. A gdy otworzył czwartą pieczęć, skyszałem głos czwartego zwierzęcia mówiący: Chodź a patrzaj!

8. I widziałem, a oto koń płowy, a tego, który siedział na nim, imię było śmierć, a piekło sżo za nim; i dano im jest moc nad czwartą częścią ziemi, aby

zabijali mieczem, i głodem, i morem, i przez zwierzęta ziemskie.

9. A gdy otworzył piątą pieczęć, widziałem pod ołtarzem dusze pobitych dla słowa Bożego i dla świadectwa, które wydawali.

10. I wołali głosem wielkim, mówiąc: Dokądże, Panie święty i prawdziwy! nie sądzisz i nie mścis się krwi naszej nad tymi, którzy mieszkają na ziemi?

11. I dane są każdemu z nich szaty białe, i powiedziano im, aby odpoczywali jeszcze na mały czas, ażeby się dopéknił poczet spótsług ich i braci ich, którzy mają być pobici, jako i oni.

12. I widziałem, gdy otworzył wtórą pieczęć, a oto stało się wielko trzęsienie ziemi, a słonice zczerniało jak ko wór włosiany, i księżyco wszystkie stał się jako krew;

13. A gwiazdy niebieskie padały na ziemię, tak jako drzewo figowe zrzuca z siebie figi swoje niedośladę, gdy od wiatru wielkiego bywa zachwiane.

14. A niebo ustąpiło jako księgi zwinięne, a wszelka góra i wyspy z mjejsca się swego poruszyły;

15. A królowie ziemi, i książęta, i bogacze, i hetmani, i mocarze, i każdy niewolnik, i każdy wolny pokryli się w jaskinie i w skały gór,

16. I rzekli górom i skałom: Upadnijcie na nas, i zakryjcie nas przed obliczem tego, który siedzi na stolicy, i przed gniewem tego Baranka;

17. Albowiem przyszedł dzień on wielki gniewu jego, i któz się ostać może?

ROZDZIAŁ VII.

1. Przeszedł po świecie Aniołowie 1. 2. II. byli zabawiani, żeby wybrańcy ze wszęgo pokolenia zapobiegli 3-5. III. niezliczona zastępy przed tronem stojące 9. 10. IV. Anieli Boży z starcami ówch 11. 12. 13. V. co dają im Panu Bogu odpisać 14. 15. VI. i walcem zwyciężył ich 16-17.

Potemem widział czterech Aniołów, stojących na czterech rogach ziemi, trzymających cztery wiatry ziemi, aby nie wiał wiatr na ziemię, ani na morze, ani na żadne drzewo.

2. I widziałem innego Anioła występującego od wschodu słońca, mającego pieczęć Boga żywego, i zawołał głosem wielkim na onych czterech Aniołów; którym dano, aby szkodził ziemi i morzu;

3. Mówiąc: Nie szkodzić ziemi ani

morzu, ani drzewom, aż popieczątowany stągi Boga naszego na czółach ich.

4. I usłyszałem liczbę popieczątowanych; sto czterdzieści i cztery tysiące jest popieczątowanych ze wszystkich pokoleń synów Izraelskich:

5. Z pokolenia Judowego dwanaście tysięcy popieczątowanych; z pokolenia Rubenowego dwanaście tysięcy popieczątowanych; z pokolenia Manasesowego dwanaście tysięcy popieczątowanych;

6. Z pokolenia Aserowego dwanaście tysięcy popieczątowanych; z pokolenia Nefalimowego dwanaście tysięcy popieczątowanych; z pokolenia Manasesowego dwanaście tysięcy popieczątowanych;

7. Z pokolenia Symeonowego dwanaście tysięcy popieczątowanych; z pokolenia Lewitego dwanaście tysięcy popieczątowanych; z pokolenia Isacharowego dwanaście tysięcy popieczątowanych;

8. Z pokolenia Zabulonowego dwanaście tysięcy popieczątowanych; z pokolenia Jozefowego dwanaście tysięcy popieczątowanych; z pokolenia Beniaminowego dwanaście tysięcy popieczątowanych.

III. 9. Potkmem widział, a oto lud wielki, którego nie mógł nikt zliczyć, z każdego narodu i pokolenia, i ludzi, i języków, którzy stali przed stołicą i przed oblicznością Baranka, obłeczeni w szaty białe, a palmy były w rękach ich.

10. I wolał głosem wielkim, mówiąc: Zbawienie należy Bogu naszemu, się dającemu na stołicy, i Barankowi.

IV. 11. A wszyscy Aniołowie stali około stołicy i starców i czworga zwierząt, i upadli przed stołicą na oblicze swoje, i kłaniali się Bogu.

12. Mówiąc: Amen! Błogosławieństwo, i chwala, i mądrość, i dziękowanie, i część, i moc, i siła Bogu naszemu na wieki wieków. Amen.

V. 13. I odpowiedział jeden z onych starców i rzekł mi: Ci, którzy są obłeczeni w szaty białe, co zasz są? i skąd przyszli?

14. I rzekł mi: Ci są, którzy przyszli z ucisków wielkiego, i onyli szaty swoje, i wybielił je we krwi Barankowej.

VI. 15. Dlatego są przed stołicą, Boża, i służą mu we dnie i w nocy w kościele

jego, a ten, który siedzi na stołicy, jako namiotem zasłoni ich.

16. Nie będą więcej * kłanąć, i nie będą więcej pragnąć, i nie t uderzy na nich słońce, ani żadne gorąco.

17. Albowiem Baranek, który jest w pośredku stołicy, będzie ich pasł, i poprowadzi ich do żywych źródeł wód, i otrze Bóg * wszelką łzę z oczów ich.

ROZDZIAŁ VIII.

I. Gdy siłsna pięć otworzone, oblanowo były podłowy świętych, przez kazanie 1-5. II. siedm Aniołów wyszło z trębami 6. III. gdy pierwszy otworzył trąbilit, ogień spadł 7. 8. IV. morze się poruszyło 9-10. V. wody zgorzły 11. VI. i gwiazdy się zacięły 12. 13.

A gdy otworzył siódmą pieczęć, stało się milczenie na niebie, jakoby przez pół godziny.

2. I widziałem siedm onych Aniołów, którzy stoją przed obliczem. Bożim, a dano im siedm tręb.

3. A inny Anioł przyszedł, i stanął przed ołtarzem, mając kadzielnicę złotą; i dano mu wiele kadzenia, aby je ofiarował z modlitwami wszystkich świętych na ołtarzu złotym, który jest przed stołicą.

4. I wstał * dym kadzenia z modlitwami świętych z ręki Anioła przed oblicznością Bożą.

5. I wziął Anioł kadzielnicę, i napełnił ją ogniem z ołtarza, i rzucił ją na ziemię, i stały się głosy, i gromy, i błyskawice, i trzęsienie ziemi.

VI. 6. A onych siedm Aniołów, którzy mieli siedm tręb, nagotowało się, aby trąbili.

III. 7. I zatrąbił pierwszy Anioł, i stał się grad i ogień zmieszany ze krwią; i rzuciono to na ziemię, a trzęcia część drzew zgorzała, i wszelka trawa zielona spalona jest.

8. Potem zatrąbił wtóry Anioł, a jażaby góra wielka ogniem paląca, koby góra wielka ogniem paląca wzniesiona jest w morze, i obrócona jest w krew trzecia część morza.

IV. 9. I pozdychała w morzu trzecia część rzeczy stworzonych, które miały duszę, i trzecia część okretów zginęła.

10. I zatrąbił trzeci Anioł, i spadła z nieba gwiazda wielka, gorąca jako pochodnia, i upadła na trzecią część rzek, i na źródła wód.

V. 11. A imię onęj gwiazdy zowią piotunem; i obróciła się trzecia część

wód w piotun, a wiele ludzi pomarło od mocy ich, była szkodzić ludziom przez pięć miesięcy;

VI. 12. Potem zatrąbił czwarty Anioł, a uderzona jest trzecia część słońca, i trzecia część księżyca, i trzecia część gwiazd, tak iż się trzecia część ich zaciemnia, i trzecia część dnia nie świeciła, także i nocy.

13. I widziałem i słyszałem jednego Anioła lecącego przez pośredek nieba, mówiącego głosem wielkim: Biada, biada, biada mieszkańcyemu na ziemi, dla innych głosów trąby trzech Aniołów, którzy zatrąbią mają!

IV. 15. I rozwiązani są oni czterej Aniołowie, zgotowani na godzinę i na dzień, i na miesiąc, i na rok, aby pobili trzecią część ludzi.

16. A liczbą wojska jeźdźnego była dwieściecztery tysiące * tysięcy; borm służyli liczbę ich.

17. Widziałem także konie w widzeniu, a ci, którzy siedzieli na nich, mieli pancerze ogniste hjaicyntowe, i siarżanowe; a głowy onych koni były jako głowy lwie, a zębów ich wychodził ogień i dym i siarka.

18. A od tego trojga pobita jest trzecia część ludzi od ognia, i od dymu, i od siarki, które wychodziły z grób ich.

19. Albowiem moc ich jest w gębach ich i w ogromach ich; bo ogony ich wżoz są podobne, mając głowy, któremi szkodzą.

V. 20. A inni ludzie, którzy nie są pobici temi plagami, ani pokutowali od uczynków rak swoich, aby się nie kłaniali dyjabłom, i bałwanom złotym i srebrnym, i miedzianym, i kamiennym i drewnianym, którzy ani widzieć * nie mogą, ani słyszyć, ani chodzić.

21. Ani pokutowali z najmóbszich swoich, ani z czarów swoich, ani z wszelkich teczestw swoich, ani z złodziejstw swoich.

ROZDZIAŁ X.

I. Anioł obłeczeń przywołany, księgi otworzone trzy, miejsce 1-8. II. Janowi widzenie objawienia one 2-16 i rozkazuje 9-11.

I widziałem drugiego Anioła moenego, zstępującego z nieba, obłoczeniem odzianego, a na głowie jego była tęczą, a obłocze jego jako słońce, a nogi jego jako stopy ognia.

10. A gwiazda była w ognach ich, a jako stopy ognia.

11. A gwiazda była w ognach ich, a jako stopy ognia.

12. A gwiazda była w ognach ich, a jako stopy ognia.

13. A gwiazda była w ognach ich, a jako stopy ognia.

14. A gwiazda była w ognach ich, a jako stopy ognia.

15. A gwiazda była w ognach ich, a jako stopy ognia.

16. A gwiazda była w ognach ich, a jako stopy ognia.

17. A gwiazda była w ognach ich, a jako stopy ognia.

18. A gwiazda była w ognach ich, a jako stopy ognia.

19. A gwiazda była w ognach ich, a jako stopy ognia.

20. A gwiazda była w ognach ich, a jako stopy ognia.

2. A miał w ręce swojej książeczki otworzone, a postawił nogę swoje prawą na morzu, a * lewą na ziemi.
 3. I zawołał głosem wielkim, jako lew ryczy; a gdy przestał wołać, mówią siedm gromów głosy swoje.
 4. A gdy odmówiło siedm gromów głosy swoje, miałem pisać; * ale nie usłyszałem głosu z nieba, mówiący do mnie: Zapieczętuj * to, co mówią siedm gromów, a nie pisz tego.
 5. Tedy Anioł, któremu widziałem stojącego na morzu i na ziemi, podniósł rękę swoją * ku niebu,
 6. I przysięgł przez * Żyjącego na wieki wieków, który stworzył niebo, i to, co w niem jest, i ziemię i to, co na niej jest, i morze, i to, co w niem jest, że czasu już nie będzie.
 7. Ale we dni głosu Anioła siódmego, gdy będzie wrabił, dokona się tajemnica Boga; jako opowiedział sługom swoim prorokom.
 8. A głos, którym słyszał z nieba, zaś mówił zemna, i rzekł: Idź, a weźmij te książeczki otworzone z ręki Anioła stojącego na morzu i na ziemi.
 9. I szedłem do Anioła, i rzekłem mu: Daj mi te książeczki. I rzekł mi: Weźmij, a zjedz * je, a uczynią gorzkosć w brzuchu twoim; ale w ustach twoich stodka będą jako miód.
 10. I wziąłem książeczki z ręki Anioła i zjadłem je, a były w ustach moich słodkie jako miód; ale gdy im je zjadł, gorzko było w brzuchu moim.
 11. I rzekł mi: Musisz zasie prorokować przed wielą ludzi, i narodów i języków i królów.

ROZDZIAŁ XI.

I. Anioł rozkazał księce rozmiarze 1. 2. II. Pan dwóch światów wzbudzi 3-6. III. których od bestii rozczarowanych 7. 8. IV. który nie porzucił 9. 10. V. który Boga wznieśli 11. VI. który zjedzą 12. VII. Anioła traba zmatywechowanie 13-17. IX. I sąd Boga konsultacja 18. 19.

I dano mi trzcinę podobną lasce; a Anioł stanął, mówiąc: Wstań, a zmierz księce Boga i ołtarz, i tych, którzy się modlą w nim.
 2. Ale sion, która jest przed kościołem, wyrzucił precz, a nie mierz jej; albowiem dana jest poganom, a miasto święte deptać będą czterdzięci i dwa miesiące.
 3. I dam je dwom świadkom moim, którzy prorokować będą tysiąc

siedzą na stolicach swoich, upadł na oblicza swe, i poklonił się Bogu, mówiąc: 17. Dziękujemy tobie, Panie Boże wszechmogący, któryś jest, i któryś był, i który masz przyjąć * zesz * wzięć moc swoje wielką, i tujaćś kłóstełstwo.
 18. I rozniewały się narody, i przyszedł gniew twój i czas umarłych, aby byli sądem, i abyś oddał zapłatę sługom twym, prorokom i świętym, i bojącym się imienia twego, małym i wielkim, i abyś wytracił tych, co psują ziemię.
 19. Tedy otworzony jest kościół Boży na niebie, i widziana jest skrzynia przemierzająca w kościele jego; i stały się błyskawice, i głosy, i grzmienia, i trzęsienia ziemi i grad wielki.

1. Niewiasty w sionce przodkanej, smok siedmiogłowy wstąpił na niebo, i go Alchibi porankowi otrzymał 10-13. IV. niewiasta na puszczy 14. 15. V. i ziemia trzęsie 16. VI. Jędnak i z ostatkiem wienych walcy nie przeszedł 17. 18.

ROZDZIAŁ XII.

I ukazał się cud wielki na niebie: Niewiasta obleczona w słońce, a księtyc pod nogami jej, a na głowie jej była korona z dwunastu gwiazd;
 2. A będąc brzemienna, wołała pragnąc ku porodzeniu, i męczyła się, aby porodziła.
 3. I ukazał się drugi cud na niebie, a oto smok wielki rydzy, mając siedm głów i rogów dziesięć, a na głowach jego siedm koron;
 4. A ogon jego ciągnął trzecią część gwiazd niebieskich, i rzucił je na ziemię; a smok on stanął przed niewiastą, która miała porodzić, aby, skoroby porodziła, pożarł dziecię jej.
 5. I urodziła syna męczyznę, który ma rządzić wszystkie narody laska; że- lizna; i porwano jest dziecię jej do Boga i do stolicy jego,
 6. A niewiasta uciekła na pustynie, gdzie ma miejsce od Boga zgotowane, aby ją tam żywiono przez dni tysiąc dwieście i sześćdziesiąt.
 7. I stała się bitwa na niebie. Michał i Aniołowie jego potykali się z smokiem, smok się też potykał i aniołowie jego.
 8. Ale nie przemożli, ani miejsce ich dalej znalezione jest na niebie.
 9. I zruczony jest smok * wielki, waż

on * starodawny, którego zowią dyjabłem i szatanem, który zwodzi wszystek okrąg świata; zrucony jest na ziemię, i aniołowie jego z nim są zruceni.
 10. I słyszałem głos wielki mówiący na niebie: Teraz się stało zbawienie, i moc, i królestwo Boga naszego, i zwierzchność Chrystusa jego, i którzy cony jest oskarżyciel braci naszych, i którzy na nich skarzył przed oblicznością Boga naszego we dnie i w nocy.
 11. Ale go oni zwyciężyli, * przez krew Baranka, i przez słowa świadectwa swego, a nie umiłowali duszy swojej aż do śmierci.
 12. Przełoż rozweselcie się * niebia! i wy, którzy mieszkanie na nich. Bada mieszkałym na ziemi i na morzu! i zstąpił dyjabł do was, mając wielki gniew, wiedząc, iż krótki czas ma.
 13. A gdy wiedział smok, iż był zrucony na ziemię, przesłał dowal niewiastę, która była porodząca męczyznę.
 14. I dano niewiście dwa skrzydła orła wielkiego, aby leciała od oblicza wężowej na pustynie, na miejsce swoje, gdzieby ją żywiono przez czas, i czasy, i pokowę czasu.
 15. I wypuścił wąż z gęby swojej za niewiastą wodę jako rzekę, chcąc sprawić, aby ją rzeka porwała.
 16. Ale ziemia ratowała niewiastę; i otworzyła ziemia usta swoje, i wypłynęła rzekę, którą był wypuścił smok z gęby swojej.
 17. I rozniewał się smok na niewiastę, i poszedł, aby walczył z drugim z nastenia jej, którzy zachowują przykazania Boże, i mają świadectwo Jezusa Chrystusa.
 18. I stanąłem na piasku morskim.

ROZDZIAŁ XIII.

I. Opisuje bestię 6 siedmiał obwach 1-7. II. Męca wielką część świata do bałwochwalstwa odwołania 8-10. III. a ta od drugiej bestii wychodzącej, potwierdzona 11-14. IV. a kto jej pastera nie ma, temu się nie zgodzi ani napowiad, ani sprzedawać 15-18.

I widziakłem bestję występującą z morza, mającą siedm głów i rogów dziesięć; a na rogach jej było dziesięć koron, a na głowach jej imię bliźniertwa.
 2. A ta bestja, którąm widział, podobna była ryśowi, a nogi jej jako międzywiedzie, a gęba jej jako gęba lwa; i dał jej smok moc swoje i stolicę swoją, i moc wielką.

3. A widziałem jedne z głów jęj, ja-
koby na śmierć zabita; ale rana jęj,
śmiertelna uleczone jest. Tedy się dzia-
wowała wszystka ziemia, i szła za ona
bestyją.
4. I kłaniali się onemu smokowi,
który dał moc bestyi; kłaniali się też
bestyi, mówiąc: Któż podobny bestyi?
Któż z nią walczyc może?
5. I dana jęj są usta, mówiące wiel-
kie rzeczy i bluźnierstwa; dana jęj też
jest moc, aby władzę miała przez czter-
dzieści i dwa miesiące.
6. I otworzyła usta swoje ku bliźnier-
stwu przeciwko Bogu, aby bliźniła imię
jęgo, i przybytek jęgo, i tych, którzy
mieszkają na niebie.
7. Dano jęj też walczyc z świętymi
i zwyciężać ich. I dana jęj moc nad
wszelkim pokoleniem, i językiem, i
narodem.
8. I będą się jęj kłaniać wszyscy
mieszkańcy na ziemi, których imiona
nie są napisane w księgach żywota Ba-
ranka zabitego od założenia świata.
9. Jeżli kto ma uszy, niechaj słucha!
10. Jeżli kto nie rozumie, niechaj
w poimanie późnie; jeżli kto mieczem
zabije, musi i on być mieczem zabity.
Tuć jest cierpliwość i wiara świętych.
* 1. Moj. 3.6.

ROZDZIAŁ XIV.

I. Gdy Baranek stał na górze Syonkiej, wspo-
ł z wszystkimi chwalebami 1-5. II. Anioł jeden Ewangeliję
opowiadał 6. 7. III. a drugi Anioł drugi Ewangeliję
opowiadał 8. 9. IV. a trzeci Anioł trzeci Ewangeliję
opowiadał 10-15. V. Sierp Pański zapraszao-
wał kn. 16. 17. VII. a zebrał, i stoczenie wina
nastąpiło 18-20.

I widziałem, a oto Baranek stał na
górze Syonkiej, a z nim sto czterdzie-
sci i cztery tysiące, mających imię Ojca
jęgo napisane na czółach swoich.
2. I słyszałem głos z nieba, jako
głos wień wód, i jako głos gromu wiel-
kiego; i słyszałem głos cyrstów grają-
cych na cytrach swoich.
3. A śpiewali, jakoby nową pieśń,
przed stolicą, i przed onim czworgiem
zwierząt, i przed starcami, a żaden się
nie mógł onęj pieśni nauczyć, oprócz
onych sta czterdziestu i czterech tysięcy,
którzy są z ziemi kupieni.
* 1. Kor. 6. 20. 1. Pct. 1. 14. 19.

4. Cić są, którzy się z niewiastami
nie pokalali; bo paniami są. Ci są, któ-
rzy naśladują Baranka, gdziekolwiek
idzie. Ci kupieni są z ludzi, aby byli
piewniastkami Bogu i Barankowi.
5. A w ustach ich nie znalazła się
zdrada; albowiem są bez zmyły przed
stolicą Bożą.
6. I widziałem drugiego Anioła,
leżącego przez pródek nieba, mają-
cego Ewangeliję wieczną, aby ją zwi-
stował mieszkającym na ziemi, i wszel-
kiemu narodowi i pokoleniu i językowi i
rodowi.
7. Mówiącego głosem wielkim: Bój-
cie się Boga, i óhwać mu dajcie, gdyż
przyszła godzina sądu jęgo, a kłaniaj-
cie się temu, który * uczynił niebo i zie-
mię, i morze, i źródła wód.
* 1. Moj. 1. 6. Dan. 4. 15.

8. A za nim szedł drugi Anioł,
mówiąc: Upadł * Babilon, ono miasto
wielkie! bo winem gniewu stoczącego-
stwa swego napoił wszystkie narody.
* 1. Raj. 21. 9. Jer. 51. 8. Objaw. 18. 2.

ROZDZIAŁ XV.

I. Siedm Aniołów matych siedm plag ostatecznych i
II. morza szklane, i zwycięcy nad bestyją z III. którzy
śpiewali na cześć Barankowi 3-5. IV. a siedm Aniołów
odebrało siedm czas gniewu Bożego 6-7.

Po temem widział drugi cud na niebie
wielki i dziwny, to jest, siedm Aniołów
mających siedm plag ostatecznych, iż
przez nie skończony jest gniew Boży.
II. 2. I widziałem, jakoby morze
szklane zmięszane z ogniem; a tych, co
zwycięstwo otrzymali nad oną bestyją,
i nad obrazem jęj, i nad piętaniem jęj, i
nad liczbą imienia jęj, stojących nad mo-
rzem szklanym, mających cytry Boże.
III. 3. A śpiewali pieśń Mojżesza.
sługi Bożego, i pieśń Barankową. mó-
wiąc: Wielkie i dziwne są sprawy
twoje, Panie Boże wszechmocy! spr-
awiaj, Panie Boże, i prawdziwe są drogi twoje, o
królu świętych! * Ps. 111. 2. Ps. 139. 11.

4. Któżby się ciebie nie * bał, Panie!
i nie wielił imienia twego? gdyż są
święty, gdyż wszystkie narody przyją-
li i kłaniać się będą, przed obliczaniem two-
jém, że się okazały sprawiedliwe sądy
twoje. * Jer. 40.

5. A potemem widział, a oto otwo-
rzony był kościół przybytku świadectwa
na niebie.
6. I wyszło z kościoła siedm
onych Aniołów, mających siedm plag.
obleczoneych piótnem czystym i świe-
tłym, i przepasanych na piersiach zło-
temi pasami.

7. A jedno ze czworga zwierząt da-
ło siedmiu Aniołom siedm czas złotych,
petych gniewu Boga żyjącego na wieki
wieków.
8. I napełniony jest kościół dynem
od chwały Bożej, i od mocy jęgo, a
nie mógł nikt wejść do kościoła, aż
się skończyło siedm plag onych siedmiu
Aniołów.

ROZDZIAŁ XVI.

I. Siedm Aniołów wylał siedm czas gniewu Bożego
na ziemię 1-2. II. Anioł jeden rozmazano się pi-
ętami na świętym wszech 3-5. III. Anioł
zobowiązał 18. III. wielkiego miasta obywateli 19-21.

I słyszałem głos wielki z kościoła, mó-
wiący siedmiu Aniołom: Idźcie, a wy-
lajcie siedm czas zapalczywości Bożej
na ziemię.
2. I wyszedł pierwszy Anioł, a wylał
czasę swoją na ziemię; i wyrzucił się
żył i szkodliwy wrzód * na ludzi, któ-

IV. 9. A trzeci Anioł szedł za nimi,
mówiąc głosem wielkim: Jeżli się kto
pokłoni bestyi i obrazowi jęj, i jeżli
weźmie piątno na czóło swoje albo na
rękę swoją,
10. I ten pić będzie z wina * gniewu
Bożego, z wina szczerego i nalanego
w kielich gniewu jęgo, i będzie męzo-
ny w ogniu i siarce przed obliczaniem
Aniołów świętych, i przed obliczaniem
Baranka. * Jer. 25. 15. Objaw. 16. 19.

11. A dyn nęki ich występuje na
wielki wielków, i nie mają odpocynku
we dniu i w nocy, którzy się kłaniają
bestyi i obrazowi jęj, jeżli kto bierze
piątno imienia jęj.
12. Tuć jest cierpliwość świętych, tuć
są ci, którzy chowają przykazania Boże
i wiarę Jezusową.

V. 13. I usłyszałem głos z nieba, mó-
wiący do mnie: Napisz: Błogosławieni
są * oddat umarli, którzy w Panu umie-
rą. Zaprawdę mówi Duch in, aby
odpocynali * od prac swoich, a uczynki
ich ita za nimi. * Ps. 116. 15. 1. Raj. 1. 7.

14. I widziałem, a oto oblok biały;
a na onym obloku siedział podobny
Synowi człowieczemu, który miał na
głowie swojej koronę złotą, a w ręce
swojej sierp ostry.
15. A drugi Anioł wyszedł z kościoła,
wołając głosem wielkim na tego, który
siedział na obloku: Zapuść sierp twój
a żnij, gdyż tobie przyszła godzina, abyś
żął, ponieważ się dostało żniwo ziemi.
* Jer. 4. 13.

VI. 16. I zapuścił ten, który siedział
na obloku, sierp swój na ziemię, i po-
żęta jest ziemia.
17. A drugi Anioł wyszedł z kościoła
onęgo, który jest w niebie, mając i ten
sierp ostry.

VIII. 18. Potem wyszedł drugi Anioł
z ołtarza, który miał moc nad ogniem, i
zawołał głosem wielkim na tego, który
miał sierp ostry, mówiąc: Zapuść ten
sierp twój ostry, a zbieraj grona win-
nicy ziemi; bo dojrzała są jagody jęj.

19. Zapuścił tedy Anioł sierp swój
ostry na ziemię, i zebrał grona winnicy
ziemi, i wrzucił je w prasę wielką gnie-
wu Bożego.

20. I tłoczona jest prasa przed mia-
stem, i wyszła krew z prasy aż do wę-
dzideł koniskich przez tysiąc i sześć set
stajani.

rzy mieli piątno bestyi, i na tych, którzy się kłaniali obrazowi jej.

3. I wylał wtóry Anioł czaszę swoje na morze, i stało się jakoby krew umarłych, a każda dusza żywa zdochała w morzu.

4. I wylał trzeci Anioł czaszę swoją na rzeki i źródła wód, i obrócił się w krew.

5. I słyszałem Anioła wód mówiącego: Sprawiedliwys * jest, Panie! i którzy jest i których był, i święty, żeś to rozszedł.

6. Ponieważ krew świętych i proroków wylewali, dałeś im, téż krew pié: bo tego są godni.

7. I słyszałem drugiego od ołtarza mówiącego: Zaiste, Panie, Boże wszechmogący! prawdziwe i sprawiedliwe są sądy twoje.

8. Potém czwarty Anioł wylał czaszę swoją na stonice, i dano mu moc trącić ludzi gorzącością ognia.

9. I byli upaleni ludzie gorzącością wielką, i bluznili imię Boga, który ma moc nad temi plagami; wszakże nie pokutowali, aby mu chwałę dali.

10. Tedy wylał piąty Anioł czaszę swoją na stolice bestyi; i stało się królestwo jej zamięsne, i żwali języki swoje od boleści.

11. I bluznili Boga niebieskiego dla boleści swoich, i dla wrzodów swoich; wszakże nie pokutowali z uczynków swoich.

12. I wylał szósty Anioł czaszę swoją na one wielką rzekę Eufrates, i wyschła woda jej, aby zgotowana była droga królom od wschodu stonca.

13. I widziałem z ust smokowych, i z ust bestyi, i z ust fałszywego proroka trzy nieczyste duchy wychodzące, podobne żabom.

14. Albowiem są duchy dyjabelskie, czyniące cuda, które wychodzą do królów ziemi, i na wszystkie okrag świata, aby ich zgromadzili na wojnę onego wielkiego dnia Boga wszechmogącego.

15. Oto idę jako * zlodziej; Bógostawiony, który czuje i strzeże szat swoich, aby nie chodził nago, i nie widziano sromoty jego.

16. I zgromadził ich na miejsce, które zowią po żydowski Armageddon.

17. Tedy wylał siódmy Anioł czaszę

swoję na powietrze; i wyszedł głos wielki z kosonka niebieskiego od stolicy, mówiący: Stało się.

18. I stały się głosy, i gromy, i błyskawice; i stało się wielkie trzęsienie ziemi, jakiego nigdy nie było, jako są ludzie na ziemi, trzęsienia ziemi tak wielkiego.

19. I stało się ono miasto wielkie na trzy części rozewrane, i miasta narodów upadły; i Babilon wielki przyszedł na pamięć przed obliczem Bożém, aby mu dał * kielich wina zapalczywości gniewu swojego.

20. I wszystkie wyspy uciekły, i góry nie są znalezione.

21. I wielki grad jako cetrnarowy spadł z nieba na ludzi i bluznili ludzie Boga dla plagi gradu, iż plaga jego była bardzo wielka.

ROZDZIAŁ XVII.

I. Opisuje onę wielką nieradnicę, z którą królowie ziemscy nierad podła 1-3. II. a ta się upiła krewią świętą 6. III. i bestyi, która 18. upiła krewią onę wrogą 11-13. IV. Na ostatku onę wrogą 14-18.

1. przyszedł jeden z siedmiu Aniołów, którzy mieli siedm czasz, i rzekł do mnie, mówiąc mi: Chodź, okazę osadzenie onęj wielkiej wszechzyci, która siedzi nad wodami wielkimi,

2. z którą wszechzycistwo - płodzi królowie ziemi, i upili się winem wszechzycistwa jej oływatele ziemi.

3. I odniósł mię * na puszcza w duchu. I widziałem niewiastę siedzącą na szarłatnoczerwonej bestyi, pełnej imion bluznierstwa, która miała siedm głów i dziesięć rogów

4. a ona niewiasta przyobleczona była w purpurę i w szarłat, i ułożona złotem i drogim kamieniem, i perłami, mając kubek złoty w ręce swój, pełen obrzydliwości i nieczystości wszechzycistwa swego.

5. a na czole jej było imię napisane: Tajemnica, Babilon wielki, matka wszechzyciństw i obrzydliwości ziemi.

6. I widziałem niewiastę onę pijącą na kwiu świętych i krwi męczenników Jezusowych; a widząc ją, dziwoważem się wielkiém podziwieniem.

7. I rzekł mi Anioł: Czemuż się dziwujesz? Ja tobie powiem tajemnicę tej niewiasty, i bestyi, która ją nosi, która ma siedm głów i dziesięć rogów.

8. Bestya, którąś widział, była, a nie jest, a ma wystąpić z przepaści, a isć na zgnięcie; i zadziwia się mieszkanie cy na ziemi, (których imiona nie są napisane w księgach żywota od założenia świata) widząc bestyję, która była, a nie jest, a przeucie jest.

9. Tuć jest rozum mający mądrość: Te siedm głów są siedm gór, na których ta niewiasta siedzi.

10. A królów jest siedm; pięć ich upadło, a jeden jest, inszy jeszcze nie przyszedł, a gdy przyjdzie, na mały czas musi trwać.

11. A bestya, która była, a nie jest, toć jest ten ósmy, a jest z onych siedmiu, a idzie na zgnięcie.

12. A dziesięć rogów, któreś widział, jest dziesięć królów, którzy królstwa jeszcze nie wzięli; ale wezmą moc, jako królowie, na jedną godzinę z bestyją.

13. Ci jednę radę mają i moc, i zwierzchność swoje bestyi podadzą.

14. Ci z Barankiem walczyć będą, i Baranek ich zwycięży, bo jest * Panem panów, i królem królów, i który są z nim, powołani i wybrani i wierni.

15. I rzekł mi: Wody, któreś widział, gdzie wszechzyciwa siedzi, są ludzkie, i zastępy, i narody, i języki.

16. A dziesięć rogów, któreś widział na bestyi, cić w nienawisci mieć będą wszechzyciwe, i uczynią ją spustoszoną i naga, i ciało jej będą jeść, a sama ogniem spali.

17. Albowiem Bóg podąż do serc ich, aby czynili wolę jego, a czynili jednomyślnie, i dali królestwo swoje bestyi, aby się wypełniły słowa Boże.

18. A niewiasta, którąś widział, jest miasto ono wielkie, które ma królestwo nad królmi ziemi.

ROZDZIAŁ XVIII.

I. Prędkie i straszne Babilonu zgnięcie pokazane 1-10. II. i narzekanie nad nim kupców, którzy się w Babilonie kupowali 11-13. III. a radocie i wołanie w Babilonie o spawawienie pomasy bestyi nad nieczystymi 14-24.

1. Potémem widział drugiego Anioła zstepującego z nieba, mającego moc wielką, i oświecił się ziemią od chwały jego.

2. I zawołał potężnie głosem wielkim, mówiąc: Upadł * upadł Babilon on wielki, i stał się przybytkiem czar-

ków, i mieszkaniami wszelkiego ducha nieczystego, i mieszkaniem wszelkiego prastwa nieczystego i przemiarzłego.

3. Iż z win zapalczywości wszechzycistwa jego piły wszystkie narody, a królowie ziemi wszechzycistwo z nim płodzili, i kupcy ziemscy z zbytecznej rozkoszy jego zubożali.

4. I słyszałem inszy głos z nieba mówiący: Wyniďte z niego, * ludu mój! abyście nie byli uczestnikami grzechów jego, a iżbyście nie wzięli z plag jego.

5. Albowiem * dosięgły grzechy jego aż do nieba, i wspominał Bóg na nieprawości jego.

6. Oddajcież * mu, jako i on oddawał wam, a w dwójnasób oddajcie mu wdług uczynków jego; w kubku, który wam nalewał, nalejcie mu w dwójnasób.

7. Jako się wiele chlubił i rozkoszował, tak mu wiele dajcie mak i smutku; bo mówi w sercu swoim: Siedzą jako * królwa, a nie jestem wdową, i smutku nie ujrzę.

8. Przetó z jeden dzień przyjdą plagi jego, śmierć i smutek i głód, i ogniem będzie spalony; bo mocy jest Pan Bóg, który go osadzi.

9. I będą * go płakać, i narzekać nad nim będą królowie ziemi, którzy z nim wszechzycistwo płodzili i rozkoszowali, gdy ujrzą dym zapalenia jego.

10. Z daleka stojąc dla bojaźni nęki jego, i mówiąc: Biada, biada, miasto ono wielkie Babilon, miasto ono mocne, iż w jedną godzinę przyszedł sąd twój!

11. Do tego * i kupcy ziemscy płakać będą i narzekać nad niem, przetó, iż towaru ich zaden więcej kupować nie będzie.

12. Towaru złota i srebra, i kamienia drogiego, i perek, i lnu cienkiego, i purpury, i jedwabiu, i szarłatku, i wszelkiego drzewa tynowego, i wszelkiego naczyńia stonowego, i wszelkiego naczyńia z drzewa najkoszowniejszego, i z miedzi, i z żelaza, i z marmuru,

13. I cynamonu i kadzenia, i masci, i kadzidła, i wina, i oliwy, i mak i czystej, i kaszki, i bydka, i owoc, i kozi, i woźów, i niewolników, i dusz ludzkich.

14. I owoca pożądlivosti duszy twojej odeszły od ciebie, i wszystkie rzeczy tłuste i święte odeszły od ciebie, a tych rzeczy już więcej nie znajdziesz.

15. Kupcy tych rzeczy, zбогаćwszy się tęp, z daleka stać będą dla bojaźni męki jego, płacząc i narzekając.

16. A mówiąc: Biada, biada, miasto ono wielkie, które było obleczone w białe i w purpurę, i w szarłat, i ułożone złotem, i kamieniem drogim i perłami; gdyż w jednej godzinie zginęło tak wielkie bogactwo.

17. I wszelki sternik, i wszystko mnóstwo ludu, które jest na okręcie, i żeglarsze, i którykolwiek na morzu pożytku szukają, z daleka stanęli,

18. I zawołali, widząc dym zapalenięcia jego, mówiąc: Któreż miasto było podobne temu miastu wielkiemu?

19. A spali proch na głowy swoje i wołali, płacząc i smucąc się i mówiąc: Biada, biada, miasto ono wielkie, w którym zбогаćniali wszyscy, którzy mieli okręty na morzu z dostatków jego, iż jednej godziny spuszczało!

III. 20. Rozradzaj się nad niemi niebo, i święci Apostołowie i prorocy; bo się pomścił krzywdy waszej Bóg nad niemi.

21. I podniósł jeden Anioł moony kręgo w morze, mówiąc: Takim pędem wrzucony będzie Babilon, miasto ono wielkie, i już więcej nie będzie znaleziony.

22. I głos cytystów, i śpiewaków, i piszczków, i trębaczy więcej w tobie słyszany nie będzie, i żaden rzemieślnik wszelkiego rzemiosła nie znajdzie się więcej w tobie, i grzmot młyna nie będzie więcej słyszany w tobie;

23. I światłość świecy nie będzie się więcej świeciła w tobie, i głos obliczenia i obliczenicy nie będzie więcej słyszany w tobie; iż kupcy twoi byli wielcy panowie ziemscy, iż czararni twoje byli zwiedzeni wszystkie narody.

24. I w niemi znalazła się krew próroków i świętych, i wszystkich, którzy są pobici na ziemi.

ROZDZIAŁ XIX.

I. Ouywalec niebiescy chwala Boga, iż się zniszczył król swoich wrocnich i zwrócił się do Boga. II. Błogosławienie na wasze wczasy. III. Anioł czci Boga i przynosi waść nie chcąc 10. V. Król królów nie się pokazał 11-18. VI. bitwę sroczono, w której bestya jest pojmana. VII. jezioro ogniste wrzucano 19-21.

Po temem słyszał głos wielkiego ludu na niebie, mówiącego: Halleluja! Zbawienie, i chwala, i część, i moc Panu Bogu naszemu.

2. Bo prawdziwie i sprawiedliwe są sądy jego, iż osadził ziemię, wstępcze wielką, która kaziła ziemię, wstępcze swoim, i pomścił się krwi sług swoich z ręki jej.

3. I rzekł powtóre: Halleluja! A dym jej * wstępuje na wieki wieków. * Izaj. 34. 6.

4. I upadli dwadzieścia i cztery starycy, i czworu zwierząt, a pokłonili się Bogu siedzącemu na stołcu, mówiąc: Amen. Halleluja!

5. Tedy wyszedł głos z stołcu, mówiący: Chwalcie Boga naszego wszystkich słudzy jego, i którzy się go boicie, i mali i wielcy.

6. I słyszałem głos jako ludu wielkiego, i jako głos wielu wód, i jako Halleluja! iż ujął królestwo Pan Bóg wszechmogący.

7. Weselmy się i radujmy się, a dajmy mu chwałę; bo przyszło wesela Barankowe, a małżonka jego nagotowała się.

8. I dano jej, aby się obkleła w białe czyste i święte; albowiem białe są usprawiedliwienia świętych.

III. 9. I rzekł mi, napisz: Błogosławieni, którzy * są wezwani na wesela czereż wesela Barankowego. I rzekł mi: Te słowa Bóg są prawdziwe. * Mat. 22. Objaw. 14. 13.

IV. 10. I upadłem do nóg jego, abym się mu pokłonił; ale mi rzekł: Patrz, służba twój i braci twoich, którzy mają świadectwo Jezusowe. Bogu się kłaniaj; albowiem świadectwo Jezusowe jest duch prorocтва.

V. 11. I widziałem niebo otworne, a oto koń biały, a tego, który siedział na nim, zwano Wiernym i Prawdziwym, a sądzi w sprawiedliwości i walcy.

12. A oczy jego były jako płomień ognia, a na głowie jego wiele koron; i

miał imię napisane, którego nikt nie zna, tylko on sam.

13. A przyodziały był szarłat omoczoną we krwi, a imię jego zowią Słowo Boga.

14. A wojska, które są na niebie, obeszły za nim na koniach białych, obczono luec cienkim, białym i czystym.

15. A z ust jego wychoził miecz ostry, aby nim bił narody; albowiem on je wrzucił będzie laska * żelazna, a on tłoczył ją wszechmogącego. * Ps. 2. 1-3. Izaj. 33. 5.

16. A na na szacie i na biodrach swoich imię napisane: Król * królów i Pan panów. * 1 Tym. 6. 15. Objaw. 17. 14.

17. I widziałem jednego. Anioła stojącego w stołcu, i wołającego głosem wielkim, mówiąc wszystkim płakom latającym po posrodku nieba: Chodźcie, i zgromadźcie się na wczereż wielkiego Boga.

18. Abyście jedli ciała królów i ciał hełmanów, i ciała moorczy, i ciała koni i siedzących na nich, i ciała wszystkich wolnych i niewolników, i małych i wielkich.

VI. 19. I widziałem bestyję, i królów ziemskich, i wojska ich zebrane, aby stoczyli bitwę z siedzącym na koniu, i z wojskiem jego.

20. Ale * pojmana jest bestya, a z nią fałszywy on prorok, który czynił cuda przed nią, któremi zwodził tych, którzy przyjęli piątno bestyi i którzy się kłaniali obrazowi jej. i obaj wrzuceni są żywo do jeziora ognistego, gorącego sarkara. * Dan. 7. 11. 12. 26.

21. A drudzy pobici są mieczem tego, który siedział na koniu, wychodzącym z ust jego, a wszystkie plaki nasyczone są ciałami ich.

ROZDZIAŁ XX.

I. Anioł szatanu zwiadał na tysiąc lat 1-7. II. kłótnia po rozważaniu Goga i Magoga, to jest, tajemne otwarte nieprzyjacielstwo przeciwko świętemu duchowi i umarłym wybornym 11-16.

I widziałem Anioła zstępującego z nieba, mającego * klucz od przepaści i czterech wielki w ręce swojej. * Objaw. 1. 18.

2. I uchwycił smoka, węza onego staroego, który jest dyjabł i szatan, i związał go na tysiąc lat;

3. I wrzucił go w przepaść, i zamknął go i zapieczetował z wierzchu nad nim, aby nje zwodził więcej narodów, aby

się wypełniło tysiąc lat; a potem musi być rozwiązany na mały czas.

4. I widziałem stołce, a usiedli na nich, i dany im jest sąd, a dusze pościłanych dla świadectwa Jezusowego, i dla słowa Boga, i którzy się nie kłaniali bestyi ani obrazowi jej, i nie przyjęli piątna jej na czoło swoje i na rękę swoją; i ożyli, i królowali z Chrystusem tysiąc lat.

5. A insi z umarłych nie ożyli, abży się skotoczyło tysiąc lat. Toć jest pierwsze zmartwychwstanie.

6. Błogosławiony i święty, który ma część w pierwszym zmartwychwstaniu; albowiem nad tymi wtóra śmierć mocy nie ma; ale będą kapłanami Bożymi i Chrystusowymi, i będą z nim królować tysiąc lat.

7. A gdy się skotoczy tysiąc lat, będzie rozwiązany szatan z ciemnicy swojej.

II. 8. I wyujdzie, aby zwodził narody, które są na czterech węgach ziemi, Goga, i * Magoga, aby je zgromadził do bitwy; których liczba jest jako piasek morski. * Ezech. 38. 2.

9. I wstąpił na szerokość ziemi, i obtoczył obóz świętych i miasto umiłowane. Ale zastąpił ogień od Boga z nieba i pożarł je.

10. A dyjabł, który je zwodził, wrzucony jest w jezioro ognia i siarki, gdzie jest ona bestya i fałszywy prorok; i będą męczeni we dnie i w nocy, na wieki wieków.

III. 11. I widziałem stołiec wielki biały, i siedzącego na niój, przed którego obliczem uciekła ziemia i niebo, a miejsce im nie jest znalezione.

12. I widziałem umarłych, wielkich i małych, stojących przed oblicznością Boga, a księgi otworzone są; i druga * księga także otworzona jest, to jest księga żywota; i sadzeni są umarli według tego, jako napisano było w onych księgach, to jest według uczynków ich.

13. I wydało morze umarłych, którzy w niemi byli, także śmierć i piekło wydały umarłych, którzy w nich byli; i byli sadzeni każdy według uczynków swoich.

14. A śmierć * i piekło wrzucone są w jezioro ogniste. Tacy jest wtóra śmierć. * 1 Kor. 15. 54. 55.

15. A jeżeli się kto nie znalazł napisany w księgach żywota, wrzucony jest w jezioro ogniste.

ROZDZIAŁ XXI.

I. Widzenie nowego Jerozolima z nieba... 4-11. II. Jego budowanie 12-18. III. Droga do niego... 19-21. IV. Kto może wejść do niego... 22-27.

Potęmem widział niebo nowe i ziemię nową; albowiem pierwsze niebo i pierwsza ziemia przeminęła, a morza już więcej nie było.

2. A ja Jan widziałem ono święte miasto, Jerozolimę nową, zstępującą z nieba od Boga zgotowaną, jako obłubienicę ubraną w białą i czystą białą.

3. I słyszałem głos wielki z nieba mówiący: Oto przybytek Boży z ludźmi, i będzie mieszkał z nimi; a oni będą ludem Jego, a sam Bóg będzie z nimi, będąc Bogiem z ich.

4. I otrze Bóg wszelką łzę z oczów ich; a śmierci więcej nie będzie, ani smutku, ani krzyku, ani boleści nie będzie; albowiem pierwsze rzeczy pominięły.

5. I rzekł ten, który siedział na stole: Oto wszystko nowe czynię. I rzekł mi: Napisz; bo te słowa są wierne i prawdziwe.

6. I rzekł mi: Stało się, Jan, jest Alfa i Omega, początek i koniec. Ja przagnę ciemu dać darmo ze źródła wody żywej.

7. Kto zwycięży, odziedziczy wszystko, i będzie mu Bogiem, a on mi będzie synem.

8. Lecz bojaźliwym i niewiernym i obmierzłym i mężobójcom, i wszetecznikom, i czarnokom, i bałwochwalcom, i wszystkim kłamcom część ich dana będzie w jeziorze gorzącym ogniem i siarką. Tak jest śmiertelna kara.

9. Tedy przyszedł do mnie jeden z onych siedmiu Aniołów, którzy mieli siedzieć czas napełnionych siedmioma plagami ostatecznymi, i mówił ze mnie, i rzekł: Chodź san, okazać obłubienicę, małżonkę Barankową.

10. I zaniósł mię w duchu na górę wielką i wysoką, i okazał mi miasto wielkie, ono święte Jerozolimę, zstępującą z nieba od Boga.

11. Mające chwałę Bożą, którego światłość podobna była kamieniowi najkosztowniejszemu, jako kamieniowi jasnowi, na kształt kryształu przezroczystemu;

12. I mające mur wielki i wysoki.

czystego, i czyniącego obrzydliwość i kłamstwo, tylko ci, którzy są napisani w księgach żywota * Barankowych.

ROZDZIAŁ XXII.

I. Ktoś wód żywej i II. drzewo żywota 2-5. III. Anioł mówiący o przybyciu Pana 6-9. IV. Anioł mówiący o tym, co czyni i z kim 10-17. V. przestroga o tych księgach 18-21.

I ukazał mi rzekę czystą wody żywota, i jasną jako kryształ, wychodzącą z stoicy Bożej i Barankowej.

2. A w pośród rynku jego z obu stron rzeki było drzewo żywota, przynoszące owoc dwanaście razy, na każdy miesiąc wydawające owoc swój, a liście drzewa służyły ku uzdrowieniu pogan.

3. I nie będzie więcej żadnego przekleństwa, ale stolica Boża i Barankowa w nim będzie, a służy jego służyć mu będzie.

4. I patrzył będą na oblicze Jego, a imię Jego na czolach ich będzie.

5. I nocy tam * nie będzie i nie będą potrzebować świecy i światłości słonecznej; bo je Pan Bóg oświeca, i królować będą na wieki wieków.

III. O I rzekł mi: Te słowa wierne są i prawdziwe, a Pan, Bóg świętych proroków, posłał Anioła swego, aby okazał sługom swym, co się ma stać w rychle.

7. Oto przychodzą rychło: Błogosławiony, który zachowuje słowa proroctwa księgi tej.

8. A ja Jan widziałem i słyszałem te rzeczy. A gdym słyszał i widział, upadłem, alym się pokłonił przed nogami Anioła onego, który mi to pokazywał.

9. Ale mi on rzekł: Patrz, abys tego nie czynił; bom jest spółstuga twój i braci twoich proroków, i tych, co chodzą słowa księgi tej; Bogu się kłaniaj. IV. 10. Potem mi rzekł: Nie pieczętuj słów proroctwa księgi tej; albowiem czas blisko jest.

11. Kto szkodzi, niech jeszcze szkodzi; a kto jest plugawy, niech jeszcze będzie plugawy; a kto jest sprawiedliwy, niech się jeszcze usprawiedliwi; a kto święty, niech jeszcze będzie poświęcony.

12. A oto przychodzą rychło, a zapłata moja jest ze mnie, abym oddał każdemu według * czynków jego.

13. Jam jest Alfa i * Omega, początek i koniec, pierwszy i ostatni.

14. Błogosławieni, którzy czynią przykazania jego, aby mieli prawo do drzewa żywota, i aby weszli bramami do miasta.

15. A na dworze będą psy, i czarownicy, i wszetecznicy, i mężobójcy, i bałwochwalcy, i każdy, który mituje i czyni kłamstwo.

16. Ja Jezus posłałem Anioła mojego, aby wam świadczył o tych rzeczach w zborach. Jam jest korzeń * i rodząj on Dawidowy, gwiazda jasna i poranna.

17. A Duch i obłubienice mówią: Przyjdź! A kto słyszy, niech rzecze: Przyjdź! A kto chce, niech bierze wodę żywota darmo.

V. 18. A oświadczałem się każdemu słuchającemu słów proroctwa księgi tej: Jeśli kto przydał do tego, przyda mu też Bóg plag opisanych w tej księdze;

19. A jeśliby kto ujął z słów księgi proroctwa tego, odejmuje też Bóg część jego z księgi żywota, i z miasta świętego, i z tych rzeczy, które są napisane w tej księdze.

20. Tak mówi ten, który świadczywo daje o tych rzeczach: Zaiste, przyjdzie rychło. Amen. I owszem przyjdzie, Panie Jezusie!

21. Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa niech będzie z wami wszystkimi. Amen.

FOR MORE INFORMATION & HELP: FREE DOWNLOADS AT: www.holybiblefoundation.org E-mail: questions@holybiblefoundation.org

Wszystkich Ksiąg Nowego Testamentu KONIEC.

Nakładem Brytanckiego i zagranicznego towarzystwa biblijnego.